

Arrest

nr. 235 970 van 25 mei 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21 / 18
3600 GENK**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 9 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 11 september 2015 toe op het Belgische grondgebied en diende op 20 augustus 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Op 8 november 2016 deed verzoeker afstand van dit verzoek.

1.2. Op 31 mei 2017 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 22 september 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 18 oktober 2018 (RvV 18 oktober 2018, nr. X).

1.4. Verzoeker diende op 14 januari 2019 een derde verzoek om internationale bescherming in.

1.5. De commissaris-generaal trof op 25 juni 2019 een beslissing waarbij het in punt 1.4. vermelde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk werd verklaard.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger, Arabier en sjiitisch moslim (maar hield er een eerder seculiere levensstijl op na). U bent op 19 augustus 1969 geboren in de provincie Dhi Qar, maar woonde heel uw leven in de stad Basra, provincie Basra. Uw laatste adres was in de wijk Al Janaina in Basra. Voor de val van het regime in 2003 waren verschillende familieleden en uzelf lid van de Baath-partij. Uw vader was actief lid ('adu amil'). Daarenboven had u drie ooms die lid waren van het Regionale Commando ('qiyadat al qutr/qutriyya'), namelijk dr. A. A., dr. K. H. en dr. J. A. Zelf was u gevorderd aanhanger ('nasir mutaqqaddim'). Na de val van het regime vluchtten uw ooms naar het buitenland. Momenteel verblijven zij in Jordanië. Sinds hun vertrek heeft uw familie nog herstelbetalingen moeten uitvoeren ten opzichte van de families van slachtoffers die uw ooms destijds gemaakt hadden.

U werkte voor uw vertrek uit Irak als ingenieur bij het Ministerie van Metalen en Industrie en werkte tegelijkertijd als afdelingsmanager bij het communicatiebedrijf Z. Daarvoor had u voor het Amerikaans bedrijf KPR gewerkt. De verantwoordelijke van de veiligheidsafdeling in het bedrijf Z. was S.S.a.H. Deze persoon was lid van de partij Al Ahrar en had banden met de militia Jaish Al Mahdi (JAM). U had in januari of februari 2015 een woordenwisseling met de vrouw van deze persoon die in hetzelfde bedrijf werkte, omdat ze verschillende keren te laat aankwam op het werk. Hierna stelde S.S. dat u op uw tellen moest passen gezien het Baath-verleden van uw familie, uw huwelijk met een soennitische vrouw en het feit dat u in het verleden had samengewerkt met Amerikanen. Na dit incident vond u een lege envelop en een kogelbrief bij uw huis. Deze brieven hielden volgens u verband met de problemen die u had met S. S.

Op 1 maart 2015 werd u ontvoerd door een gewapende groepering. U vermoedt dat zij behoren tot JAM gezien deze groepering verbonden is aan S. S. U werd vier dagen vastgehouden door deze personen. Ze folterden u en stelden u vragen over een tolk met wie u had samen gewerkt bij KPR. Ondertussen contacteerden ze uw vrouw en vroegen ze haar 50 000 dollar losgeld te betalen. Nadat uw vrouw dit bedrag aan hen betaalde, werd u vrijgelaten. Terwijl u werd losgelaten, beschoten ze u langs achter waardoor u een kogel in de rug kreeg. Hierna moest u één tot twee maanden in het ziekenhuis blijven. Daarna verbleef u afwisselend in uw eigen huis en in het huis van uw vader in Al Zubeir.

Terwijl u in het ziekenhuis lag, kwam de geheime dienst (Istikhbarat) bij u langs om een verklaring af te nemen over uw ontvoering. Hierbij gaf u ook namen op van verschillende mensen die in het bedrijf Z. werkten en daar wapens stockeerden die ze volgens u wilden gebruiken tegen de Amerikanen. U gaf deze namen op gezien u dacht dat zij misschien iets te maken konden hebben met uw ontvoering. Ondertussen werden vijf van deze personen gearresteerd, waarvan er drie geëxecuteerd werden en twee veroordeeld werden tot levenslang.

U heeft Irak verlaten op 6 augustus 2015. U kwam op 19 augustus 2015 aan in België en vroeg op 20 augustus 2015 asiel aan.

Sinds uw vertrek uit Irak kwamen nog regelmatig mensen langs bij uw oude huis in Basra. Hierdoor gaat u ervan uit dat de personen voor wie u destijds moest vluchten nog steeds naar u op zoek zijn.

Op 8 november 2016 deed u afstand van uw asielaanvraag. Ongeveer een jaar na uw vertrek was uw vrouw samen met drie van uw zonen, D., H. en H., bij haar tante in Mosul gaan wonen. Uw kinderen belden u sinds oktober 2016 geregeld op en zeiden dat ze gedood zouden worden in Mosul. Hierdoor besloot u afstand te doen van uw asielaanvraag en terug te keren naar Irak om uw kinderen te redden. Nadat u uw kinderen in veiligheid kon brengen, verliet u Irak opnieuw op 9 december 2016. Hierna reisde u opnieuw door naar België, waar u aankwam op 22 mei 2017. Op 31 mei 2017 diende u een volgend verzoek tot internationale bescherming in. Dit verzoek werd op 22/09/2017 afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Het beroep dat u hertegen aantekende werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 18/10/2018 afgewezen.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 14/01/2019 een derde verzoek tot internationale bescherming in. U baseert zich hiervoor nog steeds op de eerder aangehaald asielmotieven. U herhaalt dat uw vrouw vermist raakte bij de bevrijding van Mosul, wat u reeds aankaartte in uw beroepsprocedure in het kader van uw volgend verzoek. U haalt aan dat u bij uw twee eerdere verzoeken vertalingsproblemen heeft vastgesteld op het CGVS, en er details en namen niet juist vertaald werden. U legt een kopie van een Grieks document voor op uw naam om aan te tonen dat u bij uw vrijwillige terugkeer naar Irak in 2016, er slechts 22 dagen zou verbleven hebben en geen vijf maanden, zoals u eerder in de weigering van het CGVS zou zijn aangewezen. Tot slot voegt u toe dat ongeveer 5 of 7 maanden geleden uw huis ingenomen werd door de militie Jaesh al Mehdi (JAM), dezelfde militie die u eerder ontvoerd zou hebben. U vreest nog steeds deze militie bij terugkeer naar Irak.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich nog steeds op dezelfde asielmotieven beroept die u in kader van uw voorgaande verzoek heeft aangehaald.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw verzoek tot internationale bescherming door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw relaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd, dan wel niet actueel. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en u hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw voorgaande verzoek tot internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast.

Wat betreft uw huidige verzoek tot internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen voorhanden zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt, meer bepaald dat sinds 5 à 7 maanden uw leegstaande huis bezet wordt door de militie Jaesh Al Mehdi (DVZ 3e VIB, rubriek 15), en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet [u zou ontvoerd zijn door de militie Jaesh Al Mehdi], moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt, die u op geen enkele wijze staft en die bovendien volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Het is niet ondenkbaar dat verlaten huizen, zoals het uwe, opnieuw in gebruik worden genomen voor andere doeleinden, doch hier kan op zich geen gerichte daad van vervolging of het lijden van ernstige schade in uw hoofde uit blijken.

Ten tweede herhaalt u dat uw vrouw vermist raakte bij de bevrijding van Mosul, waarvan u zelf reeds aangeeft dat u dit al aankaartte in uw beroepsprocedure in het kader van uw eerste volgend verzoek (DVZ 3e VIB, rubriek 15, 12). De RvV oordeelde hierover reeds dat er niet kon worden ingezien hoe de verdwijning van uw (ex-)vrouw relevant zou zijn voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging, aangezien u sedert november 2016 zou gescheiden zijn van haar en uw kinderen in Turkije verblijven. Het louter herhalen van elementen die reeds het voorwerp uitmaakten van een eerder verzoek en beoordeling, vormen geen nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten.

Ten derde voert u aan dat er in het kader van uw beide voorgaande verzoeken problemen zouden zijn geweest met de vertaling tijdens de gehoren op het CGVS (DVZ 3e VIB, rubriek 15). Er moet worden vastgesteld dat u tegen de beslissing van het CGVS in het kader van uw volgend verzoek de mogelijkheid had om beroep aan te tekenen, wat u ook deed. Op geen enkel ogenblik tijdens deze beroepsprocedure maakte u of uw advocaat echter enige melding van vertaalproblemen tijdens de procedure. Indien u daadwerkelijk "gechoqueerd" was door de fouten die u zou hebben opgemerkt bij het nalezen van de gehoorverslagen met enkele vrienden (DVZ 3e VIB, rubriek 15), én deze opgemerkte vertaalfouten bovendien van cruciaal belang waren voor de inschatting van uw verzoek tot internationale bescherming, mag verwacht worden dat u dit reeds eerder, in het kader van uw beroepsprocedure, zou hebben aangebracht, quod non. Bovendien stelt u in onderhavig verzoek dat "details en zelfs sommige namen" verkeerd zouden vertaald zijn tijdens uw beide gehoren op het CGVS in het kader van uw eerste en uw volgend verzoek (Ibid.). Er kan echter niet ingezien worden hoe "details en sommige namen" tot een fundamenteel andere beoordeling zouden hebben geleid, te meer gezien u nergens concreet aangeeft wélke fouten er dan precies zouden gemaakt zijn, noch hoe deze vertaalfouten tot een verkeerde beoordeling van uw aanvraag zouden geleid hebben.

Hier kan nog de kanttekening bij gemaakt worden dat uw taalbegrip overigens relatief blijkt te zijn. Zo wenst u één document aan te brengen in het kader van uw tweede volgend verzoek, met name een Grieks document (kopie) waarmee u wilt aantonen dat u 'niet vijf maanden, maar wel slechts 22 dagen naar Irak zou zijn teruggekeerd' in 2016. Volgens u was de premisse van het CGVS dat u vijf maanden naar Irak zou zijn teruggekeerd de voornaamste reden voor de weigering van uw aanvraag (DVZ 3e VIB, rubriek 17). Er moet beklemtoond worden dat het CGVS in zijn beslissing van 22/09/2017 nergens argumenteert dat u in 2016 vijf maanden zou zijn teruggekeerd naar Irak in plaats van een twintigtal dagen. Wél wordt opgemerkt dat u na uw vermeende ontvoering in 2015 nog 5 maanden in Irak bleef wonen alvorens (een eerste keer) uw land van herkomst te verlaten (zie beslissing eerste volgend verzoek). Uw poging om aan te tonen dat u reeds in december 2016 was teruggekeerd in Europa door het voorleggen van een kopie van een Grieks document op uw naam, is dan ook geen dienstig verweer om uw lange wachttijd vóór uw eerste vertrek uit uw land van herkomst in 2015 te verantwoorden. Volledigheidshalve kan worden opgemerkt dat het administratief dossier van uw eerste volgend verzoek een Eurodac-verslag bevat waaruit blijkt dat uw vingerafdrukken werden genomen in Griekenland op 15/12/2016 en nogmaals op 07/03/2017. Uw aankomst in Griekenland in december 2016 wordt dan ook hoegenaamd niet betwist. De bijgebrachte kopie van een Grieks document op uw naam ter staving van deze feiten kan dan ook niet gelden als een relevant nieuw element.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het terreurgeweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw

verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, niet rechtstreeks verwickeld waren in het offensief dat ISIS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van het ISF, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers geïdoleerd worden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat ISIL in het zuiden van Irak hoofdzakelijk in de provincie Babil actief is. Niettegenstaande in 2018 Babil gespaard bleef van grootschalige aanslagen, voerde ISIL er in de loop van 2018 meerdere raids uit, met name in het noordoosten langs de grens met de provincie Anbar en in Jurf al- Sakhr. Bij dergelijke aanvallen werden overwegend PMU-strijders, de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en overheidsmedewerkers geïdoleerd. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers bleef beperkt.

De veiligheidssituatie in Zuid-Irak wordt verder gekenmerkt door tribale spanningen, crimineel en politiek geweld. Voornamelijk in de provincies Basra, Thi Qar en Missan gaven onopgeloste geschillen aanleiding tot gewelddadige clashes tussen stammen met als inzet de controle over grond, olie-inkomsten of water. Omdat dit type geweld soms plaatsvond in residentiële gebieden, vielen er ook burgerslachtoffers te betreuren.

Tot slot vinden sinds 2015 regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening aangeklaagd. De sociale onrust nam in juli 2018 toe nadat Iran beslist had om de elektriciteitsbevoorrading af te sluiten. De demonstraties die toen van start gingen in de provincie Basra verspreidden zich snel naar de andere provincies, waarbij het tot gewelddadige botsingen tussen betogers en de veiligheidsdiensten kwam. Ondanks beloftes van de regering om extra geld uit trekken voor projecten in de regio bleven de protesten aanhouden, en kwam het opnieuw tot rellen in de stad Basra in september 2018. De golf van betogingen in juli en september 2018 werd met geweld de kop ingedrukt. Tientallen demonstranten werden gearresteerd, verwond of gedood. Dit type geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Basra in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Basra een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Basra. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf

of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar

Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, onder andere het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel. Tenslotte voert verzoeker een manifeste appreciatiefout aan.

In een eerste middelonderdeel stelt verzoeker dat hem ten onrechte de vluchtelingenstatus wordt geweigerd. Hierbij herhaalt verzoeker zijn oorspronkelijke asielmotieven uit 2015 en stelt hij dat hij in het kader van zijn volgend, huidig, verzoek van 14 januari 2019 wel degelijk nieuwe elementen en feiten heeft voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de subsidiaire bescherming.

Daartoe verwijst verzoeker naar de verdwijning van zijn echtgenote en de "inbeslagname" van zijn woning door leden van het Jaesh al Mehdi, die als wapenopslagplaats zou worden gebruikt. Volgens verzoeker zorgen deze incidenten ervoor dat hij, ondanks de grote tijdspanne sedert augustus 2015, nog steeds geen gemoedsrust heeft gevonden. Verzoeker stelt in het kader van zijn derde verzoek om internationale bescherming "in hoofdzaak de vele misverstanden tijdens zijn twee eerdere verzoeken, die mee aan de basis lagen van de weigeringsbeslissingen, uit te klaren". Bij een citaat uit zijn verklaringen van 20 mei 2019 verduidelijkt verzoeker dat hij in het kader van zijn eerdere verzoeken fout begrepen was geweest en dat er moeilijkheden waren geweest met de tolk, waarbij verzoeker gewag maakt van een denigrerende houding vanwege de tolk, die naar zijn oordeel een invloed had op het goede verloop van het onderhoud. Voorts benadrukt verzoeker dat de enige drijfveer om op 8 november 2016 afstand te doen van zijn asielaanvraag erin bestond dat hij het leven van zijn kinderen wilde redden door ze uit Mosul, dat toen onder controle stond van IS, weg te halen. Verzoeker benadrukt dat dit een overmachtssituatie betrof en dat hij geen andere keuze had, waarbij hij opnieuw een passage aanhaalt van zijn verklaringen. Een derde misverstand, zo stelt verzoeker, betreft zijn echtscheiding, die enkel *pro forma* zou zijn aangevraagd, terwijl hijzelf en zijn echtgenote hun relatie behielden. De verdwijning van zijn echtgenote is naar het oordeel van verzoeker van belang voor zijn vrees omdat hij vermoedt dat zijn vervolgers zich gewroken hebben op zijn echtgenote. Bovendien, zo vervolgt verzoeker, is er thans niemand meer om voor de

kinderen te zorgen. Tenslotte stelt verzoeker dat zijn leven in gevaar is eens hij voet op Iraakse bodem zou zetten omdat hij het mikpunt is van het Jaesh al Mehdi, waarbij hij opnieuw een passage uit het gehoorverslag citeert. Verzoeker is van oordeel dat hij in het kader van zijn derde verzoek om internationale bescherming wel nieuwe elementen heeft aangehaald en dat de beslissing niet afdoende is gemotiveerd.

In een tweede middelonderdeel meent verzoeker aanspraak te kunnen maken op de subsidiaire bescherming. Daartoe meent verzoeker dat de veiligheidssituatie in zijn land van herkomst op heden nog steeds niet veilig en stabiel genoeg is. Daarenboven zou zijn terugkeer na een lange afwezigheid een grote aandacht trekken van de plaatselijke bevolking, met alle verhoogde veiligheidsrisico's van dien voor hemzelf.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. In een aanvullende nota van 5 februari 2020, binnen gekomen op 6 februari 2020, voegt de commissaris-generaal de verwijzing toe naar de “*UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq*” van mei 2019, naar de “*EASO Country Guidance note: Iraq*” van juni 2019, naar de “*EASO COI Report Iraq - Security situation*” van maart 2019 en naar de “*EASO COI Report Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019*” (Aanvullende nota CGVS).

2.2.2. In een aangetekend schrijven van 11 februari 2020 maakt verzoeker bijkomende documenten over: 1) een kopie van de overlijdensakte *d.d.* 3 december 2019 op naam van D. E. A. F. (zoon van verzoeker), 2) een beëdigde vertaling daarvan in het Nederlands, 3) een kopie van de overlijdensakte *d.d.* 3 december 2019 op naam van S. a. F. (broer van verzoeker) en 4) een beëdigde vertaling daarvan in het Nederlands (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen 1-4).

2.3. Beoordeling

2.3.1. In de bestreden beslissing wordt in de eerste plaats gesteld dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden kunnen worden vastgesteld.

Vervolgens merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker zich in zijn derde verzoek om internationale bescherming baseert op de asielmotieven die hij in zijn vorige verzoek had uiteengezet en waarvan de ongeloofwaardigheid reeds werd vastgesteld door het arrest van de Raad van 18 oktober 2018, dat kracht van gewijsde geniet. De nieuwe persoonlijke feitelijke elementen die verzoeker naar voor brengt in zijn derde verzoek, met name de verklaring dat zijn leegstaand huis bezet werd door de militie Jaesh al Mahdi, vloeit voort uit een ongeloofwaardig bevonden vrees voor die militie en is daardoor zelf ook ongeloofwaardig. Wat de beweerde verdwijning van zijn vrouw betreft bij de bevrijding van Mosul, merkt de commissaris-generaal op dat dit onmogelijk een nieuw element kan zijn, gezien verzoeker het al eerder opwierp tijdens de beroepsprocedure voor de Raad in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming.

In zoverre verzoeker aanvoert dat er in het kader van zijn beide voorgaande verzoeken om internationale bescherming problemen geweest zijn met de vertaling tijdens de gehoren, stelt de commissaris-generaal dat verzoeker van deze problemen geen gewag maakte tijdens de beroepsprocedure voor de Raad in het kader van zijn vorige asielverzoek, wat daartoe de geëigende procedure voor was. Die houding is onverzoenbaar met de verklaring van verzoeker dat hij door die beweerde fouten “*gechoqueerd*” zou zijn. Bovendien merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker zich beklagt over het feit dat ‘details en namen’ verkeerd zouden zijn vertaald, maar dat hij dit niet concreet maakt en evenmin kan worden ingezien hoe details en namen tot een fundamenteel andersluidende beoordeling aanleiding zouden geven. Bovendien merkt de commissaris-generaal op dat verzoekers taalbegrip blijkbaar beperkt is omdat hij uitgaat van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. In de beslissing wordt immers nergens gesteld dat verzoeker gedurende 5 maanden naar Irak zou zijn teruggekeerd, terwijl verzoeker thans met een kopie van een Grieks document wil aantonen ‘niet 5 maanden maar slechts 22 dagen naar Irak te zijn teruggekeerd’. De commissaris-generaal stipt aan dat de termijn van 5 maanden betrekking heeft op de wachttijd die verzoeker doorliep alvorens in 2015 voor het eerst uit zijn land van herkomst te vertrekken. De commissaris-generaal concludeert dat het voorgelegde document niet kan gelden als een relevant nieuw element.

Wat de subsidiaire bescherming betreft, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, stelt de commissaris-generaal dat er in verzoekers regio van herkomst, de zuidelijke stad Basra, geen

situatie van willekeurig oorlogsgeweld heerst, waarbij hij zich steunt op het rapport EASO COI Irak van maart 2019.

Op grond van deze vaststellingen besluit de commissaris-generaal dat er in dit derde verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen werden aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker in aanmerking zou komen voor de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus, waarop de commissaris-generaal concludeert dat het verzoek op grond van artikel 57/6/2, §1, van de vreemdelingenwet niet-ontvankelijk dient te worden verklaard.

2.3.2. Een schending van het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de overheid bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij haar beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Het redelijkheidsbeginsel kan derhalve slechts geschonden zijn indien de administratieve overheid een beslissing neemt die dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot deze besluitvorming zou komen (RvS 14 september 2017, nr. X).

2.3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. X).

2.3.4. De artikelen 2 en 3 van wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (RvS 7 maart 2011, nr. X). Ze verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn. Dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dus dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. X). Hetzelfde kan worden gezegd wat betreft de specifieke motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk artikel 57/6/2, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

"§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. (...)"

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (MvT bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering

van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.*, Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.3.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in het kader van zijn derde verzoek om internationale bescherming van 14 januari 2019 op 20 mei 2019 een verklaring kon afleggen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (ADX, stuk 8, Verklaring volgend verzoek, 20 mei 2019). Uit verzoekers verklaring blijkt dat hij daar het volgende stelde over de 'nieuwe elementen': *"Ik wil stellen dat de eerste reden is dat onfortuinlijk ik had pech met de tolken twee keer. Het tweede verzoek van mijn eerste verzoek en het tweede interview van mijn tweede verzoek."*, *"Mijn vrouw werd vermist"* en *"Mijn huis werd ingenomen door de militie met wie ik problemen had"* (*idem*, vraag 15).

Blijkens het administratief dossier legde verzoeker ook één stuk neer in het kader van zijn derde verzoek om internationale bescherming, met name een registratie van verzoeker door de Griekse overheid, daterend op 15 december 2016 (ADX, stuk 5, Documenten, nr. 1). Verzoeker verklaarde hierover bij de DVZ: *"Hier wil ik preciseren iets, één van de meest belangrijke redenen voor mijn negatieve beslissing tijdens mijn laatste interview was het feit dat ze stelden dat ik 5 maanden in Irak verbleef en dit document is het bewijs dat dat niet het geval was, dat ik slechts 22 dagen spendeerde en in die 20 dagen ik spendeerde 8 dagen wachtend op het visum."*

2.3.7. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming de beslissing met betrekking tot het vorige verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement, waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen, zou hebben voorgelegen. In zoverre verzoeker in zijn middel zijn oorspronkelijke asielmotieven uit 2015 herhaalt en betoogt dat hem ten onrechte de vluchtelingenstatus werd ontzegd, merkt de Raad op dat de huidige procedure niet kan worden aangewend als een beroepsprocedure tegen zijn, om technische redenen, afgewezen eerste verzoek om internationale bescherming.

2.3.8. Naar aanleiding van verzoekers kritiek op de prestatie van de tolken ter gelegenheid van zijn twee eerdere verzoeken om internationale bescherming, die hij ook in zijn middel opneemt, merkt de Raad op dat deze kritiek onmogelijk als *"nieuwe elementen"* in de zin van artikel 57/6/2, §1, van de vreemdelingenwet kan worden beschouwd. Verzoeker deed immers spontaan afstand van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, waardoor hij in het kader daarvan geen eindbeslissing ontving die gestoeld was op zijn verklaringen ten tijde van zijn gehoor. Tegen de weigeringsbeslissing ingevolge zijn tweede verzoek om internationale bescherming tekende verzoeker beroep aan bij de Raad, maar hij maakte in het kader van deze procedure op geen enkel moment gewag van problemen tijdens het gehoor, noch van een denigrerend optreden van de tolk. Het tweede verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een weigeringsarrest van de Raad van 18 oktober 2018 (RvV 18 oktober 2018, nr. X), dat thans bekleed is met het gezag van gewijsde. Zoals gezegd valt het buiten de bevoegdheid van de Raad om dat onderzoek thans te heropenen.

2.3.9. Terloops merkt de Raad op dat het neergelegde registratiedocument uit Griekenland niet dienstig is om een overweging uit de beslissing naar aanleiding van verzoekers tweede verzoek om internationale bescherming te weerleggen omdat dit document betrekking heeft op een niet betwist element uit verzoekers asielrelaas.

2.3.10. Waar verzoeker in zijn middel ingaat op de redenen die hem ertoe hebben aangezet destijds naar Irak terug te keren, merkt de Raad op dat de beweringen van verzoeker die hierop betrekking hebben niet als nieuwe feiten kunnen worden bestempeld. Ook zijn ongestaafde beweringen over de inbeslagname van zijn woning door het Jaesh al Mehdi en de link die zou bestaan tussen zijn asielmotieven en de verdwijning van zijn ex-echtgenote, van wie hij enkel *pro forma* gescheiden zou zijn, zijn onvoldoende bewijsvoerend om als nieuwe elementen beschouwd te kunnen worden. Het gaat trouwens ook om verklaringen die voortvloeien uit het relaas van verzoekers eerdere verzoeken om internationale bescherming. Daarvan stelde de Raad reeds de ongeloofwaardigheid vast in zijn arrest van 18 oktober 2018, waardoor verzoekers beweringen niet als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2, §1, van de vreemdelingenwet kunnen worden gekwalificeerd.

2.3.11. Middels een aanvullende nota van 11 februari 2020 maakte verzoeker tenslotte twee kopieën van overlijdensakten over, samen met beëdigde vertaling, die de moord op zijn zoon en zijn broer door de militie Jaesh al Mehdi zouden moeten illustreren. De Raad merkt vooreerst op dat uit de neergelegde stukken blijkt dat de gewelddadige overlijdens in december 2019 plaatsvonden in Hay al Karada in Bagdad (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen 1-4) en dat uit de stukken geenszins kan worden afgeleid wie hiervoor verantwoordelijk is. Bijgevolg ontbreekt elke link met de asielmotieven van verzoeker, die afkomstig is uit Basra in Zuid-Irak. De bewering van de raadsman van verzoeker ter terechtzitting dat deze overlijdensaktes het relaas zouden versterken, kan niet worden bijgetreden. De Raad stipt tevens aan dat documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben, in zoverre zij door geloofwaardige verklaringen worden vergezeld. Uit 's Raads arrest van 18 oktober 2018 blijkt echter dat aan verzoekers beweerde problemen met en vrees voor de militie Jaesh al Mehdi geen geloof kan worden gehecht, hetgeen de bewijswaarde van de documenten en de feiten die ze moeten ondersteunen op fundamentele wijze ondermijnt. Ten overvloede merkt de Raad op dat de documenten kleurenkopieën betreffen die duidelijk digitale artefacten vertonen, waardoor sterk kan worden getwijfeld aan de authenticiteit ervan. In dit verband dient ook te worden gewezen op de landeninformatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd waaruit blijkt dat nagenoeg alle documenten uit Irak worden vervalst (AD, stuk 6, Landeninformatie, COI Focus Irak: Corruptie en documentfraude, 8 maart 2016). De middels de aanvullende nota neergelegde nieuwe documenten kunnen evenmin beschouwd worden als nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2, §1, van de vreemdelingenwet.

2.3.12. Aangaande de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2 c), van de vreemdelingenwet, tenslotte, namelijk een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld, wijst de Raad op de recente landeninformatie die de commissaris-generaal middels zijn aanvullende nota van 6 februari 2019 toevoegde. Uit twee van de rapporten daarin vervat, namelijk de "EASO Country Guidance note: Iraq" van juni 2019 en de "EASO COI Report Iraq - Security situation" van maart 2019 (Aanvullende nota CGVS), blijkt dat de veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies anders is dan elders in Irak omdat deze provincies, met uitzondering van het noorden van de provincie Babil, niet betrokken waren in de conflicten met IS. De burgerslachtoffers in de zuidelijke provincies vallen hoofdzakelijk als gevolg van tribale spanningen, crimineel en politiek geweld, dat uit zijn aard gericht van aard is. Bijgevolg wordt het niet bewezen geacht dat dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid in zijn thuisregio Basra een risico op ernstige schade zouden lopen onder de vorm van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Verzoeker brengt geen andersluidende objectieve informatie aan.

Waar verzoeker in zijn middel stelt dat een persoonlijke terugkeer voor hem, wegens zijn langdurige afwezigheid, op zich reeds een grote aandacht zou trekken van de plaatselijke bevolking met alle verhoogde veiligheidsrisico's van dien, merkt de Raad op dat dit een loutere bewering betreft, die niet met objectieve informatie wordt gestaafd. Bovendien zou de argwaan van de plaatselijke bevolking omwille van verzoekers langdurige afwezigheid eventueel aanleiding kunnen vormen voor slachtofferschap van gericht geweld in de zin van artikel 48/4, §2, b), van de vreemdelingenwet, maar het is geenszins plausibel dat deze afwezigheid een verhoogd risico zou opleveren op slachtofferschap van het in Basra aanwezige (beperkte) willekeurige geweld. De actuele veiligheidssituatie in Irak, en meer bepaald in verzoekers stad van herkomst Basra, kan dus evenmin gelden als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming in zijnen hoofde aanzienlijk zou verhogen.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal rechtsgeldig kon besluiten tot de niet-ontvankelijkheid van het derde verzoek om internationale bescherming, omdat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten heeft voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.13. Tenslotte herhaalt de Raad, naar aanleiding van de stelling van verzoeker dat hij bij een terugkeer wel degelijk een gegronde vrees koestert voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van artikel 1, A, van het Vluchtelingenverdrag, of een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, dat het onderzoek *in casu* beperkt blijft tot de vraag of er 'nieuwe' elementen voorhanden zijn in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet.

2.3.14. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en de motieven staan niet in kennelijke wanverhouding tot het besluit. Verzoeker toont niet aan dat de commissaris-generaal

bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht, noch van het zorgvuldigheidsbeginsel, noch van het redelijkheidsbeginsel. Verzoeker heeft evenmin een manifeste appreciatiefout aangetoond.

Het enig middel is, voor zover de erin opgenomen schendingen dienstig worden aangevoerd, ongegrond.

2.3.15. Uit wat voorafgaat is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen om de specifieke redenen, zoals voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3°, van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng mei tweeduizend twintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN